

Real Decreto 1769/1994, de 5 de agosto, de adecuación das normas reguladoras dos procedementos de clases pasivas á Lei 30/1992, de 26 de Novembro, de Réxime Xurídico das Administracións Públicas e do Procedemento Administrativo Común.

A Lei 30/1992, de 26 de novembro, de Réxime Xurídico das Administracións Públicas e do Procedemento Administrativo Común, pretende, entre outros fins, consolidar as garantías dos cidadáns nas súas relacións coa Administración, impulsar a colaboración entre as distintas Administracións Públicas, así como unificar e axilizar a diversidade de procedementos administrativos existentes, introducindo destacadas reformas nos principios que deben inspirar os mesmos.

A tal fin a disposición adicional terceira da mencionada Lei, segundo a redacción dada polo Real Decreto-Lei 14/1993, de 4 de agosto, establece que, regulamentariamente, no prazo de dezoito meses a partir da súa entrada en vigor, leve a efecto a adecuación á mesma das normas reguladoras dos distintos procedementos administrativos, calquera que sexa o seu rango, con específica mención dos efectos estimatorios ou desestimatorios que a falta de resolución expresa produza.

O presente Real Decreto, en consecuencia, ten por obxecto adaptar á citada Lei 30/1992 as normas reguladoras dos procedementos de recoñecemento de dereitos pasivos e os de abono das prestacións que son da competencia das Direccións Xerais de Custos de Persoal e Pensións Públicas e do Tesouro e Política Financeira do Ministerio de Economía e Facenda, así como das Delegacións Provinciais de Economía e Facenda.

En primeiro lugar, tendo en conta as peculiaridades existentes no ámbito de Clases Pasivas e dado que existen procedementos distintos para o recoñecemento de dereitos e para a súa posterior liquidación e inclusión en nómina, foi preciso regular prazos de resolución independentes para cada un deles.

Establécese, así mesmo, que os efectos da falta de resolución expresa, respecto dos procedementos de Clases Pasivas sexan estimatorios, aínda que tales efectos haberán de entenderse desestimatorios en determinados supostos, impedindo así a posibilidade de que poida producirse o recoñecemento de dereitos cando non se reúnan os requisitos esixidos para iso.

Para rematar, en virtude da regulación do sistema de recursos administrativos que se produciu na Lei 30/1992, e dada a subsistencia da vía económico-administrativa en materia de Clases Pasivas, foi necesario suprimir o recurso de alzada previsto no artigo 14.3.a) do Texto refundido da Lei de Clases Pasivas do Estado, aprobado por Real Decreto lexislativo 670/1987, de 30 de abril.

En consecuencia, quedaría unha única vía de recurso previa á contencioso-administrativa, tanto contra as resolucións das Direccións Xerais de Custos de Persoal e Pensións Públicas e do Tesouro e Política Financeira en materia de Clases Pasivas que sexan da súa competencia, como contra os acordos en devandita materia das Delegacións Provinciais de Economía e Facenda.

Na súa virtude, a proposta do Ministro de Economía e Facenda, coa

aprobación do Ministro para as Administracións Públicas, de acordo co Consello de Estado e previa deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 5 de agosto de 1994,

DISPOÑO:

Artigo 1. Ámbito de aplicación.

As disposicións deste Real Decreto serán de aplicación aos procedementos seguidos en materia de pensións do Réxime de Clases Pasivas do Estado, calquera que sexa a súa lexislación reguladora, así como aos referidos ás pensións causadas ao amparo da normativa especial ditada para paliar os efectos derivados da pasada guerra civil 1936-1939 e, en xeral, aos de xestión das prestacións cuxa competencia ten atribuída a Dirección Xeral de Custos de Persoal e Pensións Públicas e as Delegacións Provinciais de Economía e Facenda.

O establecido en materia de recursos no presente Real Decreto será, igualmente, de aplicación aos acordos da Dirección Xeral do Tesouro e Política Financeira relativos ao pago material das prestacións abonadas con cargo a créditos de Clases Pasivas.

Artigo 2. Prazo para resolver.

1. O prazo máximo de resolución das solicitudes formuladas polos interesados será de catro meses para os procedementos de recoñecemento, rehabilitación e acumulación de dereitos pasivos, computándose o mesmo a partir do día en que a solicitude teña entrada en calquera dos rexistros do órgano administrativo competente.

No entanto o anterior, cando para resolver unha solicitude sexa requisito previo inescusable a realización doutro procedemento que corresponda a un órgano administrativo distinto do competente para resolver aquela, o prazo máximo de resolución será de oito meses.

2. Así mesmo, nos procedementos de liquidación e alta en nómina o prazo máximo para resolver será de catro meses a partir do momento en que a solicitude de cobro presentada polo interesado teña entrada en calquera dos rexistros do órgano administrativo competente.

Artigo 3. Ampliación de prazos.

1. Os prazos máximos para resolver establecidos no precepto anterior poderán ampliarse conforme ao disposto na Lei 30/1992, de 26 de novembro, de Réxime Xurídico das Administracións Públicas e do Procedemento Administrativo Común.

2. A ampliación prevista no artigo 42.2 da Lei 30/1992, para os supostos en que o número de solicitudes formuladas impidan razoablemente o cumprimento dos prazos previstos, será acordada por:

a. O Director xeral de Custos de Persoal e Pensións Públicas respecto dos procedementos cuxa resolución corresponda ás Delegacións Provinciais de Economía e Facenda.

b. O Secretario xeral de Planificación e Orzamentos do Ministerio de Economía

e Facenda nos procedementos que teñan que resolverse pola Dirección Xeral de Custos de Persoal e Pensións Públicas.

A resolución pola que se acorde esta ampliación deberá publicarse no Boletín Oficial do Estado.

3. Cando nun procedemento singular se considere conveniente a ampliación dos prazos establecidos conforme ao disposto no artigo 49.1 da citada Lei, aquela acordarase polo órgano competente para resolver o procedemento. Neste caso será suficiente a comunicación ao interesado.

Artigo 4. Actos presuntos.

1. Poderán entenderse estimadas, cando non recaia resolución expresa nos prazos establecidos ao efecto no presente Real Decreto, as solicitudes formuladas polos interesados nas seguintes materias:

- a. Recoñecemento de complementos económicos de pensión.
- b. Procedementos de alta en nómina e pago de dereitos pasivos recoñecidos.
- c. Procedementos de acumulación de importes de pensión.
- d. Procedementos de rehabilitación no percibo de pensións suspendidas por causa de incompatibilidade ou de incomparecencia, ben ao cobro ou ao requirimento da Administración nos termos legalmente establecidos.
- e. Recoñecemento de dereitos pasivos, excepto nos seguintes supostos, nos que os actos presuntos poderán entenderse desestimatorios: pensións ordinarias de xubilación en favor do persoal que perdese a condición de funcionario, pensións extraordinarias de xubilación, solicitudes de revisión de dereitos pasivos, pensións extraordinarias causadas por actos de terrorismo reguladas no Título II do Real Decreto 851/1992, de 10 de xullo, pensións familiares de Clases Pasivas, pensións causadas ao amparo da lexislación especial derivada da pasada guerra civil 1936-1939 e indemnizacións reguladas na disposición adicional décimo oitava da Lei 4/1990, de 29 de xuño.

2. Para a eficacia das resolucións presuntas a que se refire este precepto requírese a certificación prevista no artigo 44 da Lei 30/1992, emitida, no ámbito das súas respectivas competencias, polo Director xeral de Custos de Persoal e Pensións Públicas e os Delegados provinciais de Economía e Facenda, salvo que durante o transcurso do prazo de vinte días, sinalado para a emisión de devandita certificación, se dite resolución expresa de acordo coa normativa reguladora de Clases Pasivas, nese caso os seus efectos non quedarán condicionados aos atribuídos ás resolucións presuntas.

Artigo 5. Recursos administrativos.

1. As resolucións expresas ou presuntas das Direccións Xerais de Custos de Persoal e Pensións Públicas e do Tesouro e Política Financeira en materia de Clases Pasivas que sexan da súa competencia serán recorribles polos interesados ante o Tribunal Económico Administrativo Central, con carácter previo á interposición do correspondente recurso contencioso administrativo.

2. As resolucións expresas ou presuntas das Delegacións Provinciais de Economía e Facenda en materia de rehabilitación ou acumulación de dereitos pasivos, de liquidación e alta en nómina, así como de pago material e revalorización das prestacións de Clases Pasivas, serán recorribles polos interesados ante o Tribunal Económico Administrativo Rexional ou Local

territorialmente competente, con carácter previo á interposición do correspondente recurso contencioso-administrativo.

3. Os actos reclamables en vía económico-administrativa serán susceptibles de ser impugnados previamente en reposición ante o mesmo órgano que ditou o acto, conforme ao Real Decreto 2244/1979, de 7 de setembro.

4. O regulado nos apartados anteriores non será de aplicación ás resolucións, expresas ou presuntas, da Dirección Xeral de Custos de Persoal e Pensións Públicas, relativas a prestacións de Clases Pasivas susceptibles de ser impugnadas mediante recurso ordinario ante o Ministro de Economía e Facenda, que se rexerán polas disposicións da Lei 30/1992, en materia de recursos.

DISPOSICIÓN TRANSITORIA ÚNICA. Réxime transitorio dos procedementos.

1. Aos procedementos incluídos no ámbito de aplicación deste Real Decreto, iniciados antes da súa entrada en vigor, non lles será de aplicación o disposto no mesmo, rexéndose pola normativa anterior.

2. Ás resolucións dos procedementos incluídos no ámbito de aplicación deste Real Decreto, adoptadas con posterioridade á súa entrada en vigor, aplicaráselles o réxime de recursos establecido no mesmo.

DISPOSICIÓN DERROGATORIA ÚNICA. Derrogación normativa.

Quedan derogadas todas aquelas disposicións, calquera que sexa o seu rango, no que contradigan ou se opoñan ao disposto no presente Real Decreto.

DISPOSICIÓN FINAL PRIMEIRA. Habilitación para disposicións de desenvolvemento.

Autorízase ao Ministro de Economía e Facenda para ditar cantas disposicións sexan necesarias en orde á aplicación e desenvolvemento do disposto no presente Real Decreto.

DISPOSICIÓN FINAL SEGUNDA. Entrada en vigor.

O presente Real Decreto entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no Boletín Oficial do Estado.

O Ministro de Economía e Facenda,
PEDRO SOLBES MIRA